

اصل عرضه به قرآن (خلاقیت و نوفهمی)

اصل عرضه به قرآن (خلاقیت و نوفهمی) قرآن کتاب بی‌نهایت هستی است. در این کتاب، همه ایده‌های خوب آفرینش وجود دارد. اگر نگارنده تأکید دارد که «علم دیگر در کتاب‌ها نمی‌گنجد» (نک: حمید رجایی، پایگاه علمی طلوع مهر) حتماً شامل قرآن نمی‌شود. قرآن کلام خداوند و معجزه پیامبر است و پیامبر، معجزه خداوند است. در حوزه تولید معنا، در همه علوم انسانی، انسان باید در معرض قرآن باشد. قرآن فقط کتاب نیست، روحی زنده، مشاعری عاشق انسان و معلم و هادی اوست. روح قرآن مانند امام مهدی (عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف) است که هر دو مهجور و مجهول‌اند. با این حال فقط کافی است گوش دل را به آن نزدیک کنیم، زمزمه‌های شیرین خود را شروع می‌کند. [۱]

اما در اینجا نکته‌ای بسیار مهم وجود دارد. قرآن چیزی را که ما توقع داریم، نمی‌گوید. گاهی حقیقتی را یادآور می‌شود که ما باید به سمت آن برویم؛ نه آنچه می‌پنداریم. موانع فهم خود را باید کنار بزنیم تا آن را بفهمیم. بازگشایی کدهای قرآن دشوار نیست، خداوند بر قرآن قفل نزده است. کلام روشن است؛ ما گوش و دلمان قفل است. [۲]

علاوه بر این قرآن مبداء دآوری‌ها والهامات معرفتی درباره انسان و عالم و همچنین میزان است که صحت و سقم محصولات فکری و عملکرد محصولات سخت‌افزاری با آن سنجیده می‌شود. قرآن و علی‌بن‌ابی‌طالب یکی هستند و هر دو میزان‌اند. طبیعی است که آشنایی کامل با اصول استنباط از قرآن، پیش‌نیاز مسلم این اصل است. قرآن نقش کلیدی در خلاقیت دارد و فقط منبع

رسمی علوم اسلامی نیست. این تقصیر نگارنده نیست که در علم خلاقیت‌شناسی ما مسلمانان، این مطلب را در فهرست عوامل خلاقیت، ننوشته‌اند.[۳] باید این مسیر را رفت تا فهمید و تصدیق کرد. متأسفانه مسلمانان و حتی عالمان در برابر قرآن هنوز عوام هستند.

[۱] ﴿...نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ...﴾ ما این کتاب را بر تو نازل کردیم که بیانگر همه چیز، و مایه هدایت و رحمت و بشارت برای مسلمانان است. (قرآن، نحل: ۸۹)

[۲] ﴿... وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقَرْ...﴾ و اما آنانکه ایمان نمی‌آوند گوش‌هایشان گرانست ﴿قرآن، فصلت: ۴۴﴾

[۳] ﴿...﴾ نخبگان مسلمان در تولید علم، بسیار کم‌توفیق و مقلد هستند. خیلی کارها هست که توفیق آن را نداشته‌اند؛ این هم یکی.